

Народная Воля

На прастор, на шырокі разлог
Выхадзі, мой народ, грамадою...

Якуб КОЛАС

Надвор'е

У Мінску сёння ўдзень чакаецца — +21...+23, уначы — +13...+15;
у Брэсце ўдзень — +22...+24, уначы — +16...+18; у Гродне ўдзень —
+22...+24, уначы — +16...+18; у Віцебску ўдзень — +18...+20, уначы
— +13...+15; у Гомелі ўдзень — +20...+22, уначы — +13...+15; у
Магілёве ўдзень — +20...+22, уначы — +12...+14.

На ўсёй тэрыторыі краіны захавацца сонечнае, без ападкаў над-
вор'е.

www.meteo.by

Пейджинговую связь
редакции обеспечивает
МОБИКОМ
пейджинг-система
(017) 222-46-51
(017) 222-46-52

ТАК И СКАЗАЛ...

Александр ЛУКАШЕНКО:

«Я хорошо вижу людей, которые уже давно, го-
воря по-простому, «роют землю», чтобы в 2006
году прийти к власти. Знаю, где, у кого и под
какие обещания они берут деньги.

Понятны и помыслы тех, кто их финансирует.
Это выгодное вложение капитала. Если удастся
продвинуть до должности Президента прикормлен-
ного человека, они получат белорусские заводы,
фабрики. Всю нашу страну и нашу землю».

З просьбай пракаментаваш гэта выраз
«Народная воля» звярнулася да «прикормленных»
палітыкаў, што ўжо заявілі
пра свае прэзідэнцкія амбіцыі на 2006 год

Валерый ФРАЛЮ,

депутат Палаты прадстаўнікоў:

— Гэта палітычная базілізаци-
я. У нашай краіне дастаткова
патрыятаў, у тым ліку ў парла-
менцкай групе «Рэспубліка», якія
працуюць на ідэю і ніякіх грошай
не атрымліваюць. Ніхто не збіра-
ецца аддаваць ці распрадаваць
фабрыкі і заводы, я б сказаў тут
пра разумную эканамічную палі-
тыку, дзе за кошт унутраных рэ-
сурсаў альбо інвестыцый трэба
«прымусіць» гэтыя фабрыкі і за-
воды эфектыўна працаваць. І за-
межныя інвестыцыі варта прыш-
тваць, гэта нармальна сусветная
практыка, нічога дрэннага тут
няма.

Александр ЯРАШУК, старшыня
Беларускага кангрэса дэмакратычных прафсаюзаў:

— Я ў першую чаргу хачу за-
значыць, калі сказанае адносіцца
ў тым ліку і да мяне, што перад
Госпадам Богам і перад белару-
скім народам гатовы трымаць
адказнасць за тое, хто, як і ў якой
колькасці мяне «фінансуе».

Вядома, жаданне маніпуля-
ваць грамадскай думкай, паколькі
да апошняга моманту гэта са-
«апазіцыя» была бясспартыс-
най і працавала на карысць белару-
скага афіцыйнага лідэра. Але
усе разумныя людзі ўсведамля-
юць, што на самай справе ёсць
ісціна: такіх людзей у беларускім
грамадстве шмат. Кагосьці гэтыя
выразы, можа, і пераканалі ў тым,
што ўсе дэмакратычныя палітыкі
— «злыдні» і «халупы» і толькі адзі-
ная асоба ў нашай дзяржаве пчырава і непалукнутая... Але палобныя
выпадкі часцей за ўсё бумерангам вярталіся да таго, хто бясаромна
ўводзіў грамадства ў зман.

Дарчы, я ніколі не адносіўся да тых, хто азнаўляў дзеянні Лука-
шэнкі толькі крытычна, а аддаваў належнае ўсёму таму пазітыўнаму,
што было зроблена ім за дзесяці гадоў. І калі мы хочам дасягнуць
якіх-небудзь змен, то не павінны адмаўляць тое, што ў нас былі такія
гістарычны перыяд і такі прэзідэнт, што былі і нейкія станоўчыя
вынікі яго праўлення. Самая трагічная памылка Лукашэнкі — ён не
ацаніў сітуацыю, каб свочасова сысці, стаў сапраўдным тормазам на
 шляху развіцця грамадства, эканомікі і краіны ў цэлым. Я шэрада пе-
ракананні, што ўсе рэсурсы афіцыйнага лідэра для перааколення бар'-
ера 2006 года вычарпаны. У 2006 годзе ў Беларусі будзе новы прэзі-
дэнт.

Міхаіл ЧЫПР,
прэм'ер-міністр Беларусі
у 1994—1996 гг.:

— Па-першае, краіна не павін-
на быць таталітарнай, ёй не павін-
нен кіраваць адзін чалавек. Талі-
ныводны прэзідэнт, нават з бруд-
нымі думкамі, нічога дрэннага
зробіць не зможа. Трэба будаваць
нармальную палітычную сістэму.

А нахонт фабрык, заводаў і
ўсёго іншага... Калі б асабіста я
стаў галоўнай мэтай заможнасць
і ўласны капітал, тады б я ніколі
не шмыг ад Лукашэнкі і служыў
бы яму.

Андрэй КЛІМАЎ,
депутат Вархожнага Савета Рэспублікі Беларусі
13-га склікання:

— Наконт фабрык і заводаў ён
усё правільна сказаў. Па цяпераш-
няй Канстытуцыі прэзідэнт
з'яўляецца практычна феадалам.
Гэта мадэль дэголеўскай Канста-
туцыі, вядомым выслухам да Голя
было «капіталізм — дрэнны, а са-
цыялізм — яшчэ горшы». У Бела-
русі, як вядома, капіталізм дрэн-
ны, а сацыялізм — непатрабная
спадчына... Лукашэнка, гаворачы
пра такіх рэчых, мабыць, меў на
сабе. Зыходзячы са свайго света-
погляду, сваіх каштоўнасцяў. Гэта
яго пункт гледжання, які свед-
чыць пра тое, які ён на самай
справе.

Яму цяжка ўявіць, што іншы
прэзідэнт будзе проста імкнута рабіць жыццё беларусаў лепш і паз-
бавіць іх ад прыгоннай залежнасці.

Вольга КЛАСКОЎСКАЯ.

Организация **СРОЧНО КУПИТ**
ЦЕМЕНТОВОЗ на базе **МАЗ, КАМАЗ, ЗИЛ**

Тел.: 291-81-96, 291-83-39, 291-83-04

З 27 верасня па 1 кастрычніка
консульска-прававы аддзел Пасольства ФРГ у Мінску
часова спыніць работу з прычыны пераезду

Пасольства Германіі, прыём і выдача дакументаў у гэты перыяд бу-
дучы спынены. Консульскае абслугоўванне грамадзян ФРГ будзе ажыц-
валяцца ў экстраных выпадках з 10.00 да 12.30 у будынку пасольства
па вуліцы Захарава, 26. Візавы аддзел пасольства будзе зачынены. З
тэхнічных прычын прыём заяў і выдача пашпарту рабіцца не будуць.

Супрацоўнікі візавога аддзела адновяць прыём і выдачу дакумен-
таў 4 кастрычніка ўжо ў новым будынку консульска-прававога аддзела
Пасольства Германіі. Грамадзян, якія ўжо залі дакументы на атры-
манне візы і плануюць пачаць сваё паездка з 27 верасня па 3 ка-
стрычніка, просім свочасова, да закрыцця візавога аддзела, атры-
маць пашпарты.

Марына РАХЛЕЙ.

Из статьи 112 Избирательного кодекса Республики Беларусь:

«На республиканский референдум не могут
выноситься вопросы:

...связанные с избранием
и освобождением Президента
Республики Беларусь...»

БЛІЦ-АПЫТАННЕ

Ці мае права
грамадзянін
Аляксандр Лукашэнка
ўдзельнічаць
у будучых прэзідэнцкіх
выбарах?

Віталь СУПРАНОВІЧ,
музычны прадюсер:

— Не. У Канстытуцыі чорным па белым запісана, што адна і
тая ж асоба можа займаць пасаду прэзідэнта не больш за два тэрмі-
ны. Такое правіла існуе практычна ва ўсіх цывільізаваных краінах,
яно павінна застацца і выконвацца і ў нас.

Аляксей ШЫДЛОЎСкі,
актыўніст незарэгістраванага
маладзёжнага руху «Зубр»:

— Я лічу, што калі ў Канстытуцыі запісана, што адна і тая ж
асоба не можа займаць прэзідэнцкую пасаду два тэрміны запар, то,
значыць, так і павінна быць. А так нас чакае магчымае змяненне
Канстытуцыі «пад сабе». Гэта ўчынак, які, на мой погляд, не пад-
даецца анімаку апраўданню.

Міхаіл ХУРС,
намеснік дырэктара Інстытута
сацыяльна-палітычных даследаванняў
пры Адміністрацыі прэзідэнта Рэспублікі Беларусі
па навуковай працы:

— Я лічу, што ён будзе мець такое права ў выпадку, калі гэта будзе
ўрэгулявана ў заканадаўчым парадку. Зараз па Канстытуцыі Аляксандр
Лукашэнка не мае такога права, але ён можа набыць яго, калі больш-
асць беларусаў засведчыць гэта на рэферэндуме. Калі народ лав-
зволіць, то Аляксандр Рыгоравіч зможа вылучаць сваю кандыдатуру
ў 2006 годзе, калі не, то, вядома, права вылучацца ў кіраўніка дзяр-
жавы ён не будзе.

Тацяна РАБЯНКАВА,
студэнтка:

— Лічу, што Лукашэнка не мае права ўдзельнічаць у будучых прэзі-
дэнцкіх выбарах. Таму што на сённяшні дзень гэта супярэчыць
асноўнаму закону — Канстытуцыі. А закон для ўсіх адзін, і перава-
ляць яго ў сваіх інтарэсах не варта.

Вольга КЛАСКОЎСКАЯ,
Віталь ГАРБУЗАЎ.

МОНИТОРИНГ

Партия БНФ требует обеспечить
равные права для агитации как «за»,
так и «против» референдума

Партия БНФ требует обеспечить
равные права для агитации
как «за», так и «против» рефе-
рендума. Соответствующие пись-
ма руководство партии направи-
ло в Центризбирком, редакцию
Белтелерадиокомпания и газеты
«Советская Белоруссия», а также
в Министерство юстиции и Ми-
нистерство информации.

Как отмечается в заявлении,
с 8 сентября в эфире белорусских
телевизионных каналов, Первого
национального, ОНТ и других, а
также в эфире государственного
радио «начали транслироваться
агитационные ролики, очевидно
направленные на то, чтобы побу-

Первый политический флэшмоб
пройдет в Беларуси 16 октября

16 октября состоится первый
Всебелорусский политический
флэшмоб. Как сообщается в
электронном письме, разослан-
ном по редакциям СМИ, «участ-
нику флэшмоба необходимо в
указанное время (17.00) просто
выйти на улицу с черной ленточ-
кой на рукаве. Черный цвет —
это цвет тревоги за будущее
нашей страны, это символ соли-
дарности со всеми терроризиру-
емыми людьми по всему миру».

Целью своей акции организато-
ры называют «противодействие
надвигающейся угрозе пожиз-
ненного президентства». «Мы не
представители оппозиции, мы не
малолетние тинейджеры, мы не
выжившие из ума столетние пен-
сионеры. Мы обычные люди, ко-
торые работают на двух работах,
чтобы прокормить семью, кото-
рые семь месяцев в году копят на
двухнедельный отпуск в Литве,
которые не участвуют в так назы-

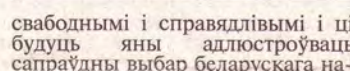
Рычард БАЎЧАР,
прэс-сакратар Дзярждэпартаменту ЗША:

«Выбары і рэферэндум, што не
адпавядаюць дэмакратычным стандартам,
прымусяць ЗША перагледзець палітыку
ў дачыненні да кіраўніцтва Беларусі»

Аб гэтым гаворыцца ў заяве
прэс-сакратара Дзярждэпарта-
менту Злучаных Штатаў Рычарда
Баўчара, якое распаўсюджала Па-
сольства ЗША ў Беларусі.

Як падкрэсліваецца ў заяве
Баўчара, Злучаныя Штаты будуць
разглядаць «любы рэферэндум,
які не адпавядае міжнародным
стандартам, як яшчэ адну спробу
маніпуляцыі дэмакратычнымі
працэдурамі і беларускай Кан-
стытуцыяй, што парушае дэмакраты-
чныя прынцыпы».

«На жаль, бясцэнныя пару-
шэнні ўрадам Беларусі правую ча-
лавецка і дэмакратыі заклікалі
краіну ад міжнароднай суполь-
насці, замест таго каб яна заняла
пачэснае месца сярод дэмакраты-
чных краін Еўропы, якое
павінна мець па праве, гаворыцца
ў заяве. — Улічваючы гэты не-
гатыўны досвед мінулага, указ
прэзідэнта Лукашэнкі аб абме-
чэнні рэферэндуму з мэтай ска-
савання ўстаноўленае абмежаванне
колькасці прэзідэнцкіх тэрмінаў і
дазволіць яму зноў ўдзельнічаць
ў прэзідэнцкіх выбарах 2006 года
выклікаюць сур'ёзныя сумненні
наконт таго, ці будучы яго вынікі

свабоднымі і справядлівымі і ці
будуць яны адлюстроўваць
сапраўдны выбар беларускага на-
рода».

Рычард Баўчар заклікае «бе-
ларускія ўлады» даць гарантыі
беларускаму народу нахонт таго,
што абмеркаванне, галасаванне і
падлік галасоў пройдуць у адпа-
веднасці з міжнароднымі дэма-
кратычнымі стандартамі — як 17
кастрычніка, так і надалей — і
тэрмінова прыняць захады па вы-
кананні Беларуска сваіх міжна-
родных абавязанняў у галіне
дэмакратыі і правую чалавецка».

Юрый ПАЦЁМКІН.

Што думае Вешнякоў
пра беларускі рэферэндум

Кіраўнік Цэнтрвыбаркама РФ
Аляксандр Вешнякоў лічыць пра-
вадленне ў Беларусі рэферэндуму
аб магчымасці Аляксандра Лука-
шэнкі балатавацца на трэці тэрмін
асабістай справай рэспублікі, але
зазначае, што ў Расійскай Федэра-
цыі гэта забаронена, паведамляе
RIA «Новости». «Яны (беларусы)
могуць вырашаць гэтак пачынае,
зыходзячы са сваіх правых маг-
чымасцяў», — сказаў А. Вешнякоў
ў размове з журналістамі.

Разам з тым кіраўнік ЦВК РФ
нагадаў, што ў Расіі ў свой час
у заканадаўстве было выразна за-

Вячаслаў БУДКЕВІЧ.

З артыкула 81 Канстытуцыі Рэспублікі Беларусі:

«...Адна і тая ж асоба
можа быць Прэзідэнтам
не больш двух тэрмінаў»

Прыорбанк —
лепшы
ў Беларусі

Аўтарытэтыны фінансавы ча-
савы The Banker групы Financial
Times аб'явіў аб прысуджэнні белару-
скаму Прыорбанку прэстыжнай
узгадары — «Bank года — 2004» у
Беларусі. Такім чынам, Прыорбанк,
які з 2003 года з'яўляецца членам
аўстрыйскай банкаўскай групы
«Райфайзэн», перша замайваў
свой поспех і стаў першым банкам
у Беларусі, ганараваным такой ў-
знагародай два гады запар.

Аляксей АРЭШКА.

Вы —
з «Народнай
волей»,
«Народная
воля» —
з Вамі!

Да заканчэння падпіскі
на IV квартал 2004 года —
6 дзён.

Не спазніцеся!

Людмила Карпенко
предупреждает Лукашенко
об уголовной ответственности

Вдова известного белорусского политика Геннадия Карпенко Людмила Кар-
пенко, которая уже несколько лет вынуждена жить в Германии, считает, что
Лукашенко не имеет морального и юридического права идти на третий срок, и
призывает его отказаться от намерения провести референдум.

Об этом она написала в своем письме Лукашенко, отправленном на адрес Ад-
министрации президента.

«Я прошу Вас добровольно от-
казаться от своего намерения и от-
менить Указ президента Респу-
блики Беларусь № 431 «О назначении
республиканского референдума»,
— пишет Людмила Карпенко. —
Ибо он противоречит статье 78
Конституции Республики Беларусь
и статье 112 Избирательного ко-
декса Республики Беларусь, где ус-
тановлено, что на республиканский
референдум не могут выноситься
вопросы, связанные с избранием и
освобождением президента Респу-
блики Беларусь. Вам также хо-
рошо известно, что одно и то же
лицо может быть избрано прези-
дентом не более чем на два срока.
Конституция Республики Бела-
русь обладает высшей юриди-
ческой силой, декреты и указы

должны издаваться только на ос-
нове и в соответствии с Консти-
туцией Республики Беларусь. В
случае расхождения декрета или
указа с Конституцией Респу-
блики Беларусь действует Консти-
туция Республики Беларусь. Таким
образом, изданный Вами Указ не
имеет юридической силы.

С учетом изложенного предп-
реждаю, что Ваши действия имеют
признаки преступлений, преду-
смотренных статьями Уголовного
кодекса Республики Беларусь: «За-
говор с целью захвата государст-
венной власти», 424 (злоупотребле-
ние властью или служебными пол-
номочиями), 426 (превышение власти
или служебных полномочий)».

Марина КОКТЫШ.

На скрыжаванні...

Foto photo.bymedia.net

ЗДАРЭННІ

Каровай больш, каровай менш...

Супрацоўнікі Віцебскага аддзела ўнутраных спраў на транспарце абраны паводзінамі старшыні сельгаскааператыва "Гарадзек" Шумілінскага раёна Пятра Кузьміна, у гаспадарцы якога адбылося трагічнае здарэнне: пад цяжкім трапілі 3 каровы і 7 цялячак. Статак паспеў не даехаць да чыгуначнага пераходу, калі каровы з цялячкамі, нібыта спускаючыся нечага, раптам выбеглі на рэйкі.

Машыніст лакаматыва з грузавым саставам зрабіў усё, што мог, каб разказаць хутка, але пазбегнуць гібелі жывёлы не удалося, бо ў выніку больш працягла экстранны тармажэння загаралялі 6 цыстэрны з нафтапрадуктамі і нават сам цяплавоз. Калі б здарыўся выбух, наступствы былі б непрадказальнымі.

Міліцыянеры, прыбыўшы на месца аварыі, узялі за борт карову і цялячак, раскіданых уздоўж палатна чыгуначнага пераходу. Аварыя адбылася ў 4 гадзіны.

Сяргей БУТКЕВІЧ.

Пагражаў узарваць школу

У Брэсце затрыманы 40-гадовы мужчына, які пагражаў выбухам у школе.

11 верасня ў 20.22 па тэлефоне 02 паступілі анонімныя званок. Патэлефанаваўшы мужчына заявіў, што ў будынку сярэдняй школы №19 Брэста закладзена выбуховая прылада, якую ён збіраецца павесіць у дзверні 12 верасня ў сямейнай галізіне райлі.

Нідзе не прадухачы жыхар абласнога цэнтру быў затрыманы ў адным з таксафонаў на вуліцы Кірава, адкуль вёў размову з супрацоўнікам службы 02.

Ларыса ШЫГАНОВА.

ФЕЛЬТОН

Далікатная справа

Калі Міхася Купіну звольнілі за г'яну з раённай нарыхтоўчай канторы, жонка заляпіла яму апаўху і адрэзала пазваніла свайму дзядзьку Антося Жабскаму, які ахоўваў прыроду.

— Уладкуйце гэтага нямяло да сябе, няхай пасе травяныя конікаў, калі не хацеў займацца сапраўднай справай.

— У мяне што, па-твойму, прахадны двор? Як хто з радні прапастрафіцкі, то сюды сунуцца: памаяжы, памаяжы. А ў мяне, між іншым, далікатная справа. Тут трэба круціцца і выкручвацца, а не пасіваць травяныя конікаў. З саліднымі людзьмі больш справу маем, чым з той прыродай.

— У мінулым годзе, калі памятаеш, я ўзяў на работу твайго брата, гультая і забіяку Мішку, якога за расправу выгледзілі з галі. Усёго і клопату ў яго было, што сустрэцца паважаным людзям — палітнікам і рыбакоў. Дроў там для вогнішча нарыхтаваць, рыбу з сетак выблытаць, жоўку варыць. Дык ён што аднойчы вырабіў? Прыехаў да нас начальства з вобласці. Шчупак, памятаю, якраз на нераст ішоў. Я і сам падаўся разам з гэтымі на руку. Ну, выпілі добра за ўладу, пасля закінцлі сетку, націлі шчупака і пацаў Мішка рыбу чысціць. Узяў самага вялізкага шчупака, расчэпаў яго па пашу, паклікаў майго абласнога начальніка да іх кая:

— Купрыянавіч, во дзіва! Век такога не бачыў. Шчупак вялізны, а зубы ў яго мякенькія, як малалезныя лісточкі. Памаяйце, калі ласка. Мы ўсе асалавалі пазіраць на вогнішча, а Купрыянавіч і сапраўды зацепаў у шчупака рот па самае голце. А Мішка аблутце ўзяў і выпусціў рыбіну з рук. Зубы ўпіліся ў Купрыянавіча тоўсты палец, яго іголка ў бок. Ён ўскіпеў, нібы жоўка ў вядры. Мы ўсе кінуліся ратавацца, а што канчаткова рабіць — не ведаем. Вядаю, я ў галаве канячына пары клубяцца. Вядзіце, што

прывёз гэсцей, ухапіўся за шчупака і з сілай паягнаў да сябе. Купрыянавіч зароў, як лось у гусчары. Потым нехта злагадзіў зноў расчэпаўшы пашчу і палец, нарэшце, дасталі.

Госці адрэзав пахалі дадому. Нават жоўкі не дачкаліся і рыбу напалоўнена пакінулі.

Мішчу, сама велаеш, прышліся звольніць. А я некая на кіраўнічай пасадзе ўтрымаўся. Уладкоўваць давалася начальства з вялікім стараннем. А ты мне цяпер другога дурня хочаш падсунуць?

Кабета ўсклікнула, і Жабскі змяніў гнёў на міласці: "Добра, ніякай заўтра прыходзіць на інструктаж".

Міхася Купіна аказваўся зольным вучнем і надзейным памочнікам дзядзькі Жабскага. Ён спраўна вярнуў жоўку для высокіх гэсцей, свежаваў тушы звароў, студзіў у рэчцы піва для гаралку і ўсе былі ім задаволены.

— Ты мне і паўшалінік шукай, а не толькі гэсцей уладкоўвай, — павучаў дзядзька. — Калі ў лесе ці на раці зловіш за недастойным заняткам якога браканьера-прастака, штрафуй мела, без агляды. Гэтыя канюі вельмі не знойдуць, ды і шукаткі не будзь, нават калі што і не так.

— Наішчэ прастаноў нават у Афрыцы пазнаеш. Такіх людзей больш няма нідзе — паміркуюных, сціпых і пакорлівых. Ты мяне зразумеш? Калі не зразумеш, то табе няма чаго рабіць у ахове прыроды.

Міхася і ў гэтай справе аказаўся дока. Але аднойчы ў час нерасту ён убачыў на раці двух чалавек ніп'янага пахаджання. Нібыта і палюбіны на прастакоў, у гумовых ботах, фуфайках. Але боты з высокімі халывамі, і паблізу стаяў імартны лэткавік. Тут лобы заблытацца ў задагках.

Міхася зашчыўся, заняў у прыбярэжныя кусты, дзе ў форменную вопратку і таксама прыбраўся ў фуфайку і гумовікі. Сваю форму з пасведчаннем ахоўніка прыроды схавав пад

кустом і накіраваўся да рыбакоў, каб у асабістым кантакце выявіць іх прыналежнасць да пэўнага сацыяльнага слою.

— Як справы, рыбакі? — гукнуў вясела.

— Добра! — задаволена прамовіў малалезнішчы. — Другі раз ужо закінулі, толькі сетка дэсць за корч заціпалася, і пакуль мы тут вядземся, рыба ўцякае.

— Эх, разам! — са скруху прамовіў Міхася і разам з рыбакамі пачаў маніпуляваць сеткай, каб вываляць іх з карча. Аж спашелі ўсе, пакуль адчалілі. За работай і не заўважылі, як па беразе адморалі калі прывалюхаўся лэткавік, які ён спыніўся непаладзіць і выпусціў са свайго тоўстага бруха людзей у міліцыйскай форме.

— Як справы, рыбакі? — гукнуў вясела, як і наядуна Міхася.

— Мы з абласной міліцыі, лавім браканьераў.

Нямае сёння цягнулася доўга, як пакуль я не перапыніў сам Купіна:

— Дык і я ж, ці паверыце, гэтым самым займаюся, — паведмамі ён міліцыянерам. — Бо, калі вы ведаеце, раённую прыроду ахоўваю. Там, у кустах, і вяртаюцца мая форменная і пасведчанне не даяжыць.

— Малалезні! — пахваліў яго малалы капітан. — За салейнічанне браканьерам атрымаеш двайную мерку. Насі сюды фарму і пасведчанне.

Міхася нурнуў у кусты, схавіў сваё аленне і хацеў раставарыцца ў прыродзе, яго так шчыра ахоўваў. Але яго пільнавалі. Малалы капітан спытны схавіў ахоўніка за калі і дэтка, як травянога коніка, прынеў на бераг.

І рыбакі, і Міхася атрымалі сваё. Толькі дзядзька Жабскі аказаўся беднай ахвярай, якую вышпунілі на пенсію без традыцыйнай ганаровай граматы і кветка. І за яго ніхто не заступіўся.

Леанарда ЮРГІЕВІЧ.

АКТУАЛЬНАЯ ТЕМА

Владимир Рошинский: фермер, помещик, предколхоза или уголовник?

...О реформах в белорусском сельском хозяйстве говорить можно долго. Пожалуй, определенное много по этому поводу выразился руководитель немецко-белорусского проекта "Содействие сельскохозяйственным предприятиям и сельским регионам" Хайко ЯННЕРМАН: "В Беларуси структурных изменений в АПК практически не произошло. Права собственности на сельскохозяйственные земли у колхозов, совхозов, других юридических лиц, ни у крестьянских хозяйств. Возврат земель их прежним хозяевам, как это было в Восточной Германии, Чехии, Венгрии, Болгарии, Румынии и странах Балтии, в Беларуси и не предусмотрен."

Иностранцы инвестиций в сельское хозяйство практически нет. Беларусь очень далека от инвестиционного бума, который был в Польше, Венгрии, Чехии, Украине и в некоторых регионах России...

Проще говоря, в то время как в АПК упомянутых выше соседей вкладывались большие деньги, Беларусь проводила нечто вроде реформ...

Нечто вроде реформ...

Собственно говоря, в начале 90-х многие были за реформы. Но потом, ближе к 1994-1995 годам, руководители страны поняли: появление собственника означает необходимость делиться с ним властью. С другой стороны, возник вопрос: что делать с колхозами, которые в условиях реальных цен на энергоносители существовать в прежнем виде больше не могли и большая часть которых стали по существу банкротами?

Тогда начали искать нечто такое, что еще Владимир Ленин называл: "быть невозможно бережливыми". Чтобы и сохранить неограниченную власть, и отойти от колхозов в их чистом виде.

Тогда в числе других нововведений из серии "нечто вроде реформ" появились так называемые фермы — колхозы, переданные в аренду успешно развивающимся фермерам. Идея была изначально убогая, потому что не решала главного вопроса — вопроса собственности. Но обремененным и районным властям, работавшим в данных конкретных условиях (диктуемых сверху), пришлось из нескольких зол выбирать меньшее. А в "фермах" была хотя бы попытка внедрения собственности в сельскохозяйственное...

Первыми на этот эксперимент пошли в Витебском районе Витебской области на основе колхоза "21 партсезд".

Этот самый "21 партсезд" был на тот момент скорее мертв, чем жив. Уже не первый год за неимением собственных сил на его полях, в саду, в огороде, в пашах, кормили и потом доили худеньких злешных коров. Пахали, разумеется, некачественно и не сами — все больше отряды из района. Селы в пустую землю, колпори животных, так, что им вору подохнуть...

Впрочем, злешные коровы и вправду стали такими худенькими, что дохли. А если и нет, продавали совершенно нежизнеспособных телат, легко отдавая свой богу свою нежную телячью душу...

К севу 1999 года из 13 более или менее пригодных колхозных тракторов прошли техосмотр только два. За предыдущие 10

Для информации:

По итогам работы за 1999 год 1233 сельскохозяйственных предприятий Беларуси (больше половины) работали с убытком. Многие из них не в состоянии вести простое воспроизводство. Ими утеряны производственный и кадровый потенциал. Рентабельность производства по официальной статистике, составила лишь около 5%, в том числе молока — минус 6,8%, крупного рогатого скота — минус 9,8%, свиней — 9,8%.

Задолженность по заработной плате за ноябрь месяца на январь текущего года составила 92,8%.

Тогда в Витебском районе после консультаций со специалистами из Гродненской сельскохозяйственной академии приняли решение: передать колхоз в аренду тому, кто согласится. У истоков такого решения между прочим стояла широко известная в аграрном мире Наталья Лемешева — один из талантливых, широко мыслящих аграрных руководителей. К несчастью, слишком рано она покинула нас.

После долгих переговоров взять в аренду колхоз согласился местный фермер Владимир Рошинский, без проблем работавший рядом на своих 70 гектарах.

— Сначала я отказывался, — говорит он. — Потом, в принципе, согласился. Потом приехал, посмотрел, о чем идет речь, пришел в ужас и отказался опять...

Потом его, как водится, уговорили. Был заключен договор, согласно которому основные средства колхоза "21 партсезд" стоимостью около 20 миллиардов передавались крестьянскому фермерскому хозяйству на 5 лет в аренду с правом выкупа.

Договор был весьма ущербным и прав Рошинскому как собственнику давал немного. Он оставлял за властями возможность в будущем либо засудить, либо продать колхоз.

Вдобавок риск был огромен не только в правовом отношении, но и чисто экономическом. Не вдаваясь в тонкости, отметим

только: чтобы получить маломальский приличный урожай, в гектар белорусской земли надо вложить не менее чем 100 (а лучше 150!) долларов США. Таким образом, на полгектара тысяч гектаров пашни (самый маленький белорусский колхоз) фермер должен иметь по меньшей мере 200.000 долларов. Таких денег у маломощных белорусских фермеров нет.

Вот мнение Константина Ермоленко, председателя Союза фермеров Беларуси:

— Крестьянское фермерское хозяйство изначально держится на собственном труде. А в "фермах" широко применяется труд наемный. В результате получается уже не фермерское хозяйство и еще не помещице. Нечто несущее...

К тому же приватизировать колхозы — образно говоря, искать поводы для войны, — это можно, пока он еще жив и бодренько бегает. В Беларуси дождиком, когда Бобик сдохнет, и только тогда пытаются его всучить кому угодно...

...Но после того как Владимир Рошинский все же решился взять "21-й сезд" в аренду, люди последовали его примеру. Один из фермеров в Шумилинском районе хотел даже два колхоза сразу! И не только потому, что очень велика не убитая десятилетиями советской власти тяга к собственности. Просто найти человека, который ради общего дела согласится жертвовать чем угодно, у нас в стране, к сожалению, не составляет труда. Поощесть этому человеку любые золотые горы — только бы согласился! — труда составляет еще меньше: сделать потом из этого же человека дурака в лучшем случае и врага народа в худшем — труда не составляет вообще! Таких примеров множество: от гродненского губернатора Петра Столыпина, погибшего за идею экономической свободы, до реформаторов агрокомплекса последних лет...

...Но фермеры, повторим, колхозы в аренду начали брать. Там же, в Витебской области, хозяйствует Валерий Бойков, взявший в аренду колхоз "Красный партизан". У него в районе был вполне успешный бизнес. Все накопленные деньги он самоотверженно вложил в своего "Красного партизана". Сейчас у

него только долги. Хотя оптимизм пока сохраняется. Местные власти ему помогают, хотя делит местный бог все равно неровно. И если колхозом налоги и долги, скажем, по лизингу, списываются моментально, то с частником (даже таким урезанным, как в "фермах") разговаривать об отсрочках никто не хочет.

В Лиозненском районе хорошо развивается взявшее в аренду местный колхоз крестьянское хозяйство Александра Ивановича Панкратенко.

В Шумилинском районе хорошо говорят о крестьянском хозяйстве "Родник" — на территории бывшего колхоза теперь высокая зарплата, в числе работающих много молодежи.

Сегодня в области таких хозяйств 12. Еще раз подчеркнем: власти Витебщины — от губернатора Владимира Андреевича до районного руководителя — относятся к ним вполне лояльно. Хотя деление на "свои" — то есть колхозы, то есть нынешние СПК (кстати, никто толком не может объяснить, что это такое, как в них решается вопрос собственности...) и "не свои" — то есть "фермы", все же присутствует.

...Что касается самого Владимира Рошинского, то и у него дела идут неплохо. По этому поводу есть целый ряд мнений местных аграрных руководителей. Одно из них — заместителя председателя Витебского райисполкома по экономике Тамары Степановны Чумаковой:

— Все же мы в районе передали в аренду 4 убыточных колхоза. Из четырех неудачно оказалась одна попытка — с колхозом "40 лет Октября".

А другие три, включая хозяйство Рошинского, нормально работают. Сохранено производство, рабочие места, идет увеличение поголовья скота. И денег на малое Рошинский зарабатывает больше, чем некоторые нынешние СПК...

Зарплата выросла в несколько раз, строится жилье. Проблемы, разумеется, есть. Но из трех хозяйств, арендующих колхозы, Рошинский не худший.

Вполне конкретно выразился и заместитель председателя областного комитета по АПК Тамара Петровна Вуско:

— Практика показала, что схема, когда фермер берет колхоз в аренду, имеет право на жизнь и на развитие. Что касается Владимира Рошинского, я не могу сказать, что он не справляется. Если же перестанет всем заниматься сам, а подберет, наконец, команду специалистов — все вообще будет хорошо.

Один из руководителей Витебского района в те времена, когда "фермы" только начинались, а ныне заместитель председателя областного сельскохозяйственного комитета Сергей Александрович Догель

вообще считает, что, если бы не фермеры — такие, как Рошинский, на месте взятых в аренду колхозов была бы разруха. Разломанные фермы, разоренные машины, дворы... Жизнь не остановилась бы, конечно, крестьяне копались бы в огородах... Но остались бы практически без средств к существованию.

— Нет фермы — нет деревни, — уверен Догель.

Главный специалист по земельному делу и личному подсобному хозяйству Татьяна Федорова Лопатко только что объяснила "фермы" и тоже уверена: схема работает. Даже при том, что фонд поддержки фермерских хозяйств ничтожно мал, фермеры не заволают.

Заместитель руководителя Витебского филиала Агропромбанка Анатолий Владимирович Варнава вообще был краток:

— По состоянию на сегодняшний день фермерское хозяйство Рошинского по ранее полученным кредитам рассчиталось.

И наконец, механизатор бывшего колхоза им.Фрунзе, а ныне фермерское хозяйство "Дубрава" Сергей Карелин, на днях выезжающий в новый, построенный уже при Рошинском дом, уверен:

— Раньше я зимой 10.000 получал, жить как хотел. А теперь и я, и вообще, кто не пьет, в 10 раз больше зарабатывают...

Образно говоря, умерший было Бобик в руках умелого собственника постепенно ожил и даже завил хвостом.

На этом можно было бы поставить точку. Все эти мнения, добросовестно записанные автором на диктофон, прозвучали на днях. Но уже назавтра из Витебска позвонил Владимир Рошинский: по его сведениям, против него возбуждено уголовное дело. По его же сведениям, там фигурирует и кредит в Агробанке, по поводу которого, как помнит читатель, в самом начале претензий нет. И молоко, которого теперь в хозяйстве делят значительно больше. Но с которым, по мнению правоохранительных органов, что-то все же не так...

Я несколько не ставлю под сомнение право соответствующих органов возбуждать уголовные дела и несколько не ставлю под сомнение их же право бороться с расхищениями, как раньше говорили, "социалистической собственности". Но все же не дают покоя все же мысли.

В том числе: может быть, уже пришла пора отнимать у собственника "социалистическую собственность"? Поирились, хвяти?

Тем более что уголовное дело фермера Владимира Рошинского в Беларуси не первое.

Анатолий ГУЛЯЕВ.

СИТУАЦИЯ

Мост, які губляецца ў цемры

Павобал Заходняй Дзвіны ёсць нямаля населеныя пункты, жыхары якіх маршаць, каб да іхняга берага з процілеглага перакрынуўся мост.

У гарадскім пасёлку Руба пад Віцебскам іншая праблема. Існуе тут аўтамабільны мост праз Заходнюю Дзвіну пераўтварыўся ў небяспечнае для людзей збудаванне. Трэці год мост стаіць без асветлення, бо нейкая зламаныя эрэалі электрычныя праводы, а вырашэння праблемы пастаноўлена была ўважана за пытанне. Формальна паслэлак Руба знаходзіцца ў адміністрацыйным падпарадкаванні ў Чыгуначнага райвыканкама абласнога цэнтру, але ў раёне і горадзе, вядучы, хапае больш важных праблем, чым неасветленая рачная пераправа ў аддаленым ад Віцебска рабочым мястэчку.

Тым часам на ахутаным цемрай месце ўвечарні і ноччу зграюцца аўтамабілі і іначасна запытаць у іх асветлення. Адноўчы машына збіла хлопчыка, і ён ад траўм памёр.

На календары восень, не за гарамі і зіма з яе кароткім светлавым днём, а на 16 слупках моста няма ніводнай лямпачкі. Асвятляючы і праводы. Гэтак жа становіцца і на чатырох асвятляльных апорах перад мостам. Знятыя нават светлавадыдальнікі, якія папарэджваюць шафераў аб набліжэнні да пераправы.

Электраабсталяванне моста аб'яэсчана ўжо два гады. Старшыня Рубаўскага пассаляка Савета Міхал Шаблакоў амаль штодня слухае і чытае скаргі месцяшч на злавесны мост, па якім страшна хадзіць і ездзіць. Старшыня звярнуўся ў віцебскае праўдальства.

Але адгукі яго "адбулілі" ў раёнальных ДЭУ-14 — падраздзяленне аўтадарожнага ведамства. Начальнік гэтай эксплуатацыйнай арганізацыі Аляксей Бысев таксама не пааздысціш.

Ён і хацеў бы аднавіць асвятленне рубавскага моста, але не надта спадзяецца, што сілы і срэды падпарадкаванага яму ДЭУ не будуць страчаны марна. Няма дарожнікам спакою ад злодзей і вандалаў. За адну ноч на мязкі з Расійя невядомыя асобы знялі 10 дарожных знаку.

Няма ніякай гарантыі, што адноўлена сістэма асвятлення аўтамабільнага моста ў Рубе прытрымацца да вясны, а не стане чаргова ахвярай злчынцаў або хулігану-вандалаў.

Мост тым часам працягвае злівацца з вачаровай цемрай, рыхтуючы пасткі прыходжым і пражываючым.

Вялаў, уся была ў тым, што злчынцы мост не мае сапраўднага, руплівага гаспадара ні ў Рубе, ні ў Віцебску, ні ў аўтадарожным эксплуатацыйным ведамстве...

Маркуючы па ўсім, рубавскі мост будзе заставацца без асвятлення да таго часу, пакуль з яго не абрынецца ў раку машына якога-небудзь важнага чыноўніка...

Там, канечне, на рамонт электраабсталявання пераправы хуценька знойдуцца і грошы, і выканаўцы...

Сяргей БУТКЕВІЧ.

СМЕХОТУРА

Российские программы подменили белорусскими

В пятницу вечером на канале "Россия" крутили пропагандистский фильм белорусского производства — один из тех, который рассказывает о "продажной белорусской оппозиции".

Очередную агитку показали в прайм-тайм. Если бы фильм крутили каналы "БТ", "ОНТ" или "СТВ", наверное, никто бы не удивился. Привыкли уже. Правда, сегодня государственные телеканалы взяли другой курс. ОНТ, например, регулярно крутит неприязнительные ролики о том, как тяжело быть первым, тем более — первым президентом. Строители, комбайнеры, пассажиры автобуса сходятся во мнении, что надо обязательно идти на референдум и поддержать Лукашенко — "человека, у которого слово не расходится с делом".

А вот на канале "Россия" в пятничный вечер шел почему-то дешевый политический триллер о белорусской оппозиции. При чем фильм, сделанный не в России, а в Беларуси. Во время трансляции фильма в правом углу телевизора был четко виден логотип "Россия". И это показало странном. Неужели российский канал купил у белорусской стороны подобный шедевр публицистики?

Но уже в воскресенье все стало на свои места. В программе "Вести недели" прозвучал комментарий российской стороны — к трансляции белорусского телепродукта российский канал не имеет никакого отношения.

"То, что программы российских каналов в Минске время от времени переключаются местными передачами, — практика некривая, но привычная, — прозвучало в сюжете "Вестей". То, что местный телепродукт маскируется под российский, — вещь пока неслыханная.

На экране — логотип "Россия". В эфире — пропагандистский фильм о том, что все белорусская оппозиция, во-первых, куплена, во-вторых, — иностранные агенты.

Ольга ГРИНЕВИЦКАЯ.

Беларусь застаецца ў ліку краін з найменш спрыяльнымі ўмовамі для вядзення бізнесу

Сусветны банк і Міжнародная фінансавая карпарацыя атублікавалі даклад "Бізнес у 2005 годзе: прадукцёны пераходны код для росту", згодна з якім Беларусь далучаецца да ліку краін з найменш спрыяльнымі ўмовамі для вядзення бізнесу. Прэзентацыя даследавання, у якім разглядаюцца перспектывы развіцця прадпрыемстваў у 145 краінах, аб'явіла ў Вашынгтоне.

Згодна з даследаваннем, для рэгістрацыі кампаніі ў краінах Еўропы і Сярэдняй Азіі неабходна ў сярэднім выканаць 10 працэдур, што па часе зойме каля 42 дзён, і заплаціць суму, роўную 15 працэнтаў даходу на душу насельніцтва. У Беларусі рэгістрацыя новай кампаніі займае 79 дзён. Больш часу на гэты працэдура трымае ў Азербайджане — 123 дні. Для параўнання, у суседзях Беларусі — Польшчы і ва

Украіне — для рэгістрацыі кампаніі патрабуецца аплата 31 і 34 дні. Кошт працэдур для пачатку бізнесу ў Беларусі складае 25,3 працэнта ВУП на душу насельніцтва. Дарэчы ў рэгіёне яна толькі ў Турцыі (26,4 працэнта), Албаніі (32,2 працэнта), Босніі і Герцагавіне (46,2 працэнта). У Літве яна складае 3,7 працэнта, ва Украіне — 17,6 працэнта.

Самы пастыжовы ў свеце краінай-рэформатарам інвестыцыйнага клімату за мінулы год аказалася Славакія, якая ўвайшла ў двадцятку краін з найменшымі ўмовамі для вядзення бізнесу.

ЧТО ПРОИСХОДИТ В МИРЕ

Джордж Буш сделал запись в книге соболезнований пострадавшим в Беслане

Президент США Джордж Буш и его супруга Лора посетили посольство России в Вашингтоне и сделали запись в книге соболезнований пострадавшим в результате теракта в Беслане, сообщает РИА "Новости".

"Мы стоим плечом к плечу с народом России, когда свободный мир ведет борьбу со злом террора. Мы победим. Пусть Бог благословит тех, кто пострадал от рук террористов", — написал глава Белого дома. Супруга президента также поставила свою подпись под этими словами.

По словам российского посла в США Юрия Ушакова, который встретился с Бушем перед тем, как тот выразил письменные соболезнования российскому народу, американский президент поддерживал курс российского президента Владимира Путина.

Ураган «Иван» увеличивает число жертв

Каймановы острова, по сообщениям СМИ, понесли огромный ущерб, и значительная их часть оказалась под водой. Губернатор Брюс Диниуди сообщил, что с тысяч домов была снесена кровля, пострадали и важные правительственные здания. Он назвал ущерб "очень, очень серьезным". Рейтер передает, что люди взбирались на крыши, спасаясь от катившихся по островам метровых волн. Сопровождалось это ветром скоростью 260 километров в час.

Этот тайфун — шестой по силе из всех, когда-либо случившихся в бассейне Атлантического океана, сообщили специалисты центра. На его счету уже более 40 унесенных жизней, и ожидается, что количество жертв будет расти. Корреспондент Би-Би-Си в Гаване Стивен Гиббс передает, что разрушения на Каймановых островах — прелюдия к офшорной зоне с качественными и надежными зданиями — служат наглядной иллюстрацией того, что может случиться с Кубой.

На Ямайке проходит масштабная операция по ликвидации последствий тайфуна. Власти обратились за помощью к международному сообществу. Ураган прошел по острову в пятницу вечером. Дома и дороги оказались смыты сильными наводнением, вызванным ливнями и огромными волнами. Затопление территории по-прежнему остается главной проблемой Ямайки, а в некоторых ее районах нет электричества и чистой воды.

В Саудовской Аравии трем пограничникам отрубили головы

В городе Ара на севере Саудовской Аравии были обезглавлены три сотрудника пограничной охраны, которых признали виновными в торговле наркотиками и использовании государственного транспорта в преступных целях, сообщает агентство Associated Press.

Охранники арестовали в тот момент, когда они загружали в служебные автомобили неназванное количество гашиша. Позже их признали виновными в наркоторговле и злоупотреблении правом пользования государственностью, приговора к смертной казни. Законы Саудовской Аравии основаны на радикальном толковании ислама, напоминают агентство. К отсечению головы приговаривают преступников, признанных виновными в торговле наркотиками, убийстве, изнасиловании и вооруженном ограблении. Казнь осуществляется публично с помощью сабли. С учетом трех воскресных казней общее количество обезглавленных нарушителей закона в 2004 году достигло 13 человек. Из 52 казненных в прошлом году большинство были уличены в контрабанде наркотиков.

Сейм против требований «ИЗГНАННЫХ»

Депутаты польского Сейма единодушно приняли резолюцию, в которой от имени Польши заявили, что Германия не компенсировала ей ущерб, нанесенный в годы Второй мировой войны

Депутаты обратились с призывом к правительству поставить этот вопрос на повестку дня переговоров с Германией. "Сейм заявляет, что Польша до сих пор не получила достаточные репарации и компенсации за огромные разрушения, материальные и нематериальные потери, которые были вызваны немецкой агрессией, оккупацией и геноцидом", — говорится в документе.

Этот документ, передает Польское радио, принял Сейм в ответ на серию судебных исков, которые начали готовить так называемые "изгнанные", выселенные в соответствии с Потсдамским договором 1945 года с бывших германских территорий. В резолюции польского парламента эти претензии названы беспочвенными. Депутаты заявляют, что могут потребовать от Германии гораздо большую сумму за массовые казни поляков и разрушения польских городов во время войны. За время войны, которая в Польше началась 1 сентября 1939 года, Польша потеря-

ла шесть миллионов человек. Представители польской оппозиции не исключают, что Польша может предъявить иск на 30 млрд. долларов за разрушение польской столицы в конце войны, когда немецкие войска потопили в крови Варшавское восстание.

Канцлер Германии Герхард Шредер во время визита в Польшу, посвященного 60-летию Варшавского восстания, признал "стыд" Германии и попросил у поляков прощения. Министр финансов ФРГ Ханс Эйхель заявил, что претензии выселенных немцев "полностью неприемлемы". Он отметил, что подобные инициативы могут серьезно навредить.

В комментарии "Газеты выборчей" под названием "Немцы должны знать эмоции поляков" его автор Владимир Калитский пишет, что принятие постановление может сыграть положительную роль, если даст понять немецкой стороне, какое большое значение придает поляки вопросу военных компенсаций, на-

Официальный Пхеньян дал первые объяснения по поводу мощного взрыва, прогремевшего в прошлый четверг и спровоцировавшего предположения о том, что КНДР провела ядерные испытания. Как сообщил глава внешнеполитического ведомства Северной Кореи Пак Нам Сун, взрыв был плановым сносом горы в рамках реализации гидро-электрического проекта.

Он заявил об этом в Пхеньяне членам британской дипломатической делегации. До понедельника КНДР ничего не сообщала об этом взрыве. Ранее Соединенные Штаты и Южная Корея сообщали, что не считают серьезными предположения о том, что взрыв был ядерным. По данным южнокорейских средств массовой информации, над местом взрыва было видно грибовидное облако диаметром около четырех километров. Сообщается также, что на месте взрыва остался видный из космоса кратер.

Фильм об абортх получил «льва» в Венеции

Малобюджетный британский фильм о проблеме абортов "Вера Дрейк" получил главный приз 61-го Венецианского кинофестиваля, а Имелда Стантон, снявшаяся в этой ленте в главной роли, признана лучшей актрисой.

Решение венецианского жюри, оглашенное в последний день фестиваля, удивило многих критиков, которые прочили победу ленте итальянского режиссера Джани

В Ираке погибли 110 человек

Не менее 110 человек были убиты в разных районах Ирака в воскресенье в результате военных столкновений, взрывов бомб и обстрелов. Самое большое число жертв — в Багдаде и Таль Афаре, недалеко от сирийской границы, где погибли 37 и 51 человек соответственно.

В столице за один день произошло как минимум семь взрывов, все взрывные устройства были заложены в машины. Кроме того, повстанцы выпустили более десятка минометных снарядов и ракет в район так называемой "Зеленой зоны", где расположены дипломатические представительства.

Глава Госдепартамента США Колин Пауэлл заявил, что американские власти планируют подавить сопротивление в нескольких иракских городах до январских всеобщих выборов в этой стране. Он подчеркнул, что о переносе даты выборов из-за усилившегося в последнее время сопротивления боевиков речи не идет.

Зоя села, укусила ладонора-дак и пахла на калені сумку. — Я вас пахла, — прамовіла яна расуца. — Таму каля завярнула да вашага калені. Але — няхай.

— Дапусцім, і я вас успомніў, у мяне добрая памяць на твары, — следчы коротка зыркнуў на міліцыянта, і той выйшаў за дзверы. — Што ў вас? За той учынак, як я разумею, з права-хоўнымі органамі рахункі пад-везены.

Зоя яшчэ мацней прыкусіла губу, каб не сарвацца. — Колькі вам тады прыпа-ля? — Следчы пахмурна апусты-вочы на свае паперы, асунуў іх у бок.

— Вам паласца замала, — Зоя ачухала, як к горлу падагнула даўкі камік, і паласца далонь да губ. — Не трэба было пасі-лаць іншых міліцыянтаў свед-камі, бо яны, відаць, мала на мяне нагаварылі.

— Вы ж ведаеце, я не чапаў вас. Увогуле гэта не наша справа — разбірацца з дэманстрацямі, пакуль нехта з іх што-небудзь не ўчыдуў і прашаўнае. — Ну, гэтыя межы праўна-праціпраўнага ў вас сабе кожны раз вызначаеце самі, шпир-дэаю на ўласным вопісе. — Зоя, прыкрыўшы рот далонню, кашлянула, бо камік у горле ніяк не праходзіў.

— Дык што там у вас? — следчы яшчэ далей асунуў стос папер. — Часу няма лясны та-чыць, спраў — мора.

— На майго саслужыўца і... добрага знаёмага, — Зоя перава-ла дыханне, — напалі. Вышы, утубілі. Ужо не на дэманстра-цыі, якіх вы не любіце, а дома. Ударылі па патыліцы, паранілі ў скроню.

— Нахы? Не можа быць, — следчы ажно прыўзняўся. — Павагаўшыся, яна стала пісаць, а следчы зноў уткнуўся ў свае папкі з безліччю розных заяў, пратакоў, давадка пра чалавечыя гора і подласці, іншага тут не трымаць. І ўсё гэта бруд аму лавіццэ раз-грабшэ, дзень за днём, год за годам, да самай пенсіі, калі да яе дацягне, і мала спадзяванняў, што крывадушны памеце. Ва ўсім разе да парадкаў, якія яму пашчасціла ўчыць у Швейцы ў часе спецкурсу, ягонай краі-не ой як далёка. А тут яшчэ, што ні тыдзень, зверху загавалі па-ляваць на апаліцыянераў.

«Алжырская пастка»

(Раздел з рамана «Алжырская пастка»)

Следчы у пакураным пакойку было, як зразумела Зоя, двое. Трэці — шпразовы міліцыянер. Старэйшы на вы-гляд, да якога Зоя і хацела звяр-нуцца, ужо апраўнаў скуруную куртку і збіраўся выходзіць. Раз-гледзеўшы твар маладзёйскага, дзяўчына тараганулася, бы пра-цітая токма, і разгублена зірнула на дзверы: гэтага чалавеча пазнала, хоць ён тады быў у іншай вопратцы. У наступную хвіліну яна ўзяла сябе ў рукі, за-кусіла губу, укуціла галаву і моўчкі сачыла, як міма стомле-най халод тупаў пацалылі следчы, нешта дагаворачы на хадзі з міліцыянтам, у што яна не ўнікала. Шкала. Пара і ёй.

— Вы ў разгубленасці, нешта здарылася? — малады следчы на момант ушмыгнуў утаропіўся ў Зою, потым зноў пачаў торапка пісаць. — Сядзіце бліжэй, я зараз.

Зоя села, укуціла ладбара-дак і пахла на калені сумку. — Я вас пахла, — прамовіла яна расуца. — Таму каля завярнула да вашага калені. Але — няхай.

— Дапусцім, і я вас успомніў, у мяне добрая памяць на твары, — следчы коротка зырк-нуў на міліцыянта, і той выйшаў за дзверы. — Што ў вас? За той учынак, як я разумею, з права-хоўнымі органамі рахункі пад-везены.

Зоя яшчэ мацней прыкусіла губу, каб не сарвацца. — Колькі вам тады прыпа-ля? — Следчы пахмурна апусты-вочы на свае паперы, асунуў іх у бок.

— Вам паласца замала, — Зоя ачухала, як к горлу падагнула даўкі камік, і паласца далонь да губ. — Не трэба было пасі-лаць іншых міліцыянтаў свед-камі, бо яны, відаць, мала на мяне нагаварылі.

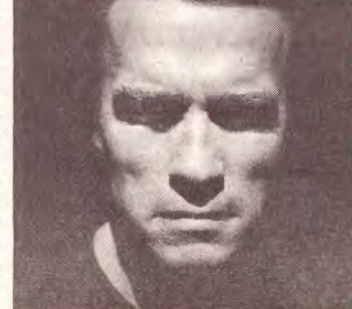
— Вы ж ведаеце, я не чапаў вас. Увогуле гэта не наша справа — разбірацца з дэманстрацямі, пакуль нехта з іх што-небудзь не ўчыдуў і прашаўнае. — Ну, гэтыя межы праўна-праціпраўнага ў вас сабе кожны раз вызначаеце самі, шпир-дэаю на ўласным вопісе. — Зоя, прыкрыўшы рот далонню, кашлянула, бо камік у горле ніяк не праходзіў.

— Дык што там у вас? — следчы яшчэ далей асунуў стос папер. — Часу няма лясны та-чыць, спраў — мора.

— На майго саслужыўца і... добрага знаёмага, — Зоя перава-ла дыханне, — напалі. Вышы, утубілі. Ужо не на дэманстра-цыі, якіх вы не любіце, а дома. Ударылі па патыліцы, паранілі ў скроню.

— Нахы? Не можа быць, — следчы ажно прыўзняўся. — Павагаўшыся, яна стала пісаць, а следчы зноў уткнуўся ў свае папкі з безліччю розных заяў, пратакоў, давадка пра чалавечыя гора і подласці, іншага тут не трымаць. І ўсё гэта бруд аму лавіццэ раз-грабшэ, дзень за днём, год за годам, да самай пенсіі, калі да яе дацягне, і мала спадзяванняў, што крывадушны памеце. Ва ўсім разе да парадкаў, якія яму пашчасціла ўчыць у Швейцы ў часе спецкурсу, ягонай краі-не ой як далёка. А тут яшчэ, што ні тыдзень, зверху загавалі па-ляваць на апаліцыянераў.

Кукла Шварценеггера

Калифорнийские демократы, обижённые на губернатора-республиканца Арнольда Шварценеггера, который обозвал своих оппонентов "девочками", подготовили ответный ход. Один из членов демократической лобби Джон Элжэлл собирается заказать куклы-блондинок, которые будут изображать звезду-культуристу в ярко-розовом платье и балетных туфельках. По его словам, он собирается начать распространение кукол Шварценеггера в женском платье в начале октября.

«Алжырская пастка»

Нядаўна Эрнст Ялугін выдаў новы вострасюжэты (дэтэктыўны) рамана «Алжырская пастка». У Вільні. Па словах пісьменніка, нашы тутэйшыя выдаўцы перад тым больш за два гады зрабіць гэта так і не наважыліся. Пас-прыялі вільнянскія беларусы.

І вось «Алжырская пастка» з'явілася і ў Мінску. Што ж у раманае такога, што ён, далікатна кажучы, збянтэжыў нашых тутэйшых асяржэжных выдаўцоў? Вольга Іпатова, якая зрабіла да кнігі цікавае эсэ-нася-лоўе, у прыватнасці напісала: «Побых історыі і каханне, непаўнадае дзяржаўным межам і палітычным супярэ-насям, здрада, адчай і адвага... усё гэта ёсць у новым раманае Эрнста Ялугіна "Алжырская пастка", які і ра-нейшымі сваімі творами засведчыў галоўную якасць сапраўднага пісьменніка — яёны твор цікава чытаць, ён прымушае думаць і асэнсоўваць менавіта час, у якім жывём мы ўсе...»

Без перабольшвання можна сказаць, што рамана «Алжырская пастка» — значны набатак сучаснай беларус-кай мастацкай прозы.

Напэўна, думку славянна пісьменніцы падзяляю многія, хто возьме кнігу ў рукі. На жаль, гэта ўжо адметнасць нашага часу: нават самыя цікавыя беларускія кнігі выходзяць не ў дзяржаўных выдавецтвах і мізэрным тыражамі. Вось і рамана «Алжырская пастка» стаў адрозжэ рапартэтам — наклад яёны ўсяго 500 асобні-каў. І з іх у Беларусь патрапіла толькі нейкая частка тыражу.

З кнігай Эрнста Ялугіна ёсць магчымасць пазнаёміцца на пастаянных выставах у сталічных сядзібах БНФ (вул. Варашэнкі, 8) і ГА «Таварыства беларускай мовы імя Ф. Скарыны» (вул. Румянцава, 13).

Публікуем адрэз з раздзелу рамана — «Следчы злуецца».

Эрнст ЯЛУГІН

Следчы злуецца

(Раздел з рамана «Алжырская пастка»)

Следчы у пакураным пакойку было, як зразумела Зоя, двое. Трэці — шпразовы міліцыянер. Старэйшы на вы-гляд, да якога Зоя і хацела звяр-нуцца, ужо апраўнаў скуруную куртку і збіраўся выходзіць. Раз-гледзеўшы твар маладзёйскага, дзяўчына тараганулася, бы пра-цітая токма, і разгублена зірнула на дзверы: гэтага чалавеча пазнала, хоць ён тады быў у іншай вопратцы. У наступную хвіліну яна ўзяла сябе ў рукі, за-кусіла губу, укуціла галаву і моўчкі сачыла, як міма стомле-най халод тупаў пацалылі следчы, нешта дагаворачы на хадзі з міліцыянтам, у што яна не ўнікала. Шкала. Пара і ёй.

— Вы ў разгубленасці, нешта здарылася? — малады следчы на момант ушмыгнуў утаропіўся ў Зою, потым зноў пачаў торапка пісаць. — Сядзіце бліжэй, я зараз.

Зоя села, укуціла ладбара-дак і пахла на калені сумку. — Я вас пахла, — прамовіла яна расуца. — Таму каля завярнула да вашага калені. Але — няхай.

— Дапусцім, і я вас успомніў, у мяне добрая памяць на твары, — следчы коротка зырк-нуў на міліцыянта, і той выйшаў за дзверы. — Што ў вас? За той учынак, як я разумею, з права-хоўнымі органамі рахункі пад-везены.

Зоя яшчэ мацней прыкусіла губу, каб не сарвацца. — Колькі вам тады прыпа-ля? — Следчы пахмурна апусты-вочы на свае паперы, асунуў іх у бок.

— Вам паласца замала, — Зоя ачухала, як к горлу падагнула даўкі камік, і паласца далонь да губ. — Не трэба было пасі-лаць іншых міліцыянтаў свед-камі, бо яны, відаць, мала на мяне нагаварылі.

— Вы ж ведаеце, я не чапаў вас. Увогуле гэта не наша справа — разбірацца з дэманстрацямі, пакуль нехта з іх што-небудзь не ўчыдуў і прашаўнае. — Ну, гэтыя межы праўна-праціпраўнага ў вас сабе кожны раз вызначаеце самі, шпир-дэаю на ўласным вопісе. — Зоя, прыкрыўшы рот далонню, кашлянула, бо камік у горле ніяк не праходзіў.

— Дык што там у вас? — следчы яшчэ далей асунуў стос папер. — Часу няма лясны та-чыць, спраў — мора.

— На майго саслужыўца і... добрага знаёмага, — Зоя перава-ла дыханне, — напалі. Вышы, утубілі. Ужо не на дэманстра-цыі, якіх вы не любіце, а дома. Ударылі па патыліцы, паранілі ў скроню.

— Нахы? Не можа быць, — следчы ажно прыўзняўся. — Павагаўшыся, яна стала пісаць, а следчы зноў уткнуўся ў свае папкі з безліччю розных заяў, пратакоў, давадка пра чалавечыя гора і подласці, іншага тут не трымаць. І ўсё гэта бруд аму лавіццэ раз-грабшэ, дзень за днём, год за годам, да самай пенсіі, калі да яе дацягне, і мала спадзяванняў, што крывадушны памеце. Ва ўсім разе да парадкаў, якія яму пашчасціла ўчыць у Швейцы ў часе спецкурсу, ягонай краі-не ой як далёка. А тут яшчэ, што ні тыдзень, зверху загавалі па-ляваць на апаліцыянераў.

— Завеша, нічога істотна-га... Так, лічыць Юра... Акрамя запіснай кніжкі і яшчэ розных папер з запісамі. Ён перакана-ны, што ў яго шукаюць нейкія дакументы БНФ, з якога вы тут зрабілі пудзіла для абыякава, але вы перадаеце...

— Стоп! Вас сюды гэты Юра прыслаў? Ён участковаму заяву напісаў?

Зоя прыгнулася і паднесла руку да горла, але годна выпра-с-талася, заўважыўшы ішчэны позірк следча.

— Не, я сама. І заяву ён ніколі не напісаў. Тым болей участковаму. Ды што той зробіць, калі гэта хутчэй за ўсё "кантора"? Я баюся, калі ён су-тыкнецца з вашымі, будзе бойка, і яго ці моцна пакале-чаць, ці заб'юць.

— У Зой зноў падлетуіў да горла такі даўкі камік, што яна выму-шана была змоўчыць, каб пракацінуць яго і перавесці лян-хане. Следчы моўчкі наліў вады і працігнуў дзяўчыне.

— Глыніце, а потым я задам пытанне, на якое, калі захочаце, можаце не адказваць...

Зоя адпала са шклянкі і пас-тавіла яе на стол.

— Прабачце, канешне... — Следчы пераклаў папкі і раптам неск ладоня ўсімхнуўся. — Вы даўно ішчэрае?

— Я? — Зоя ўстава, вочы бліснулі абурэннем. — Што за недарэчынны...

— Я ж кажу, прабачце, — па-чырванелі следчы і пацёр па-хля-печы палым каля носа. — Не крывадушніце. Спажачку мне пада-лося, у вас прыступ ад той хва-робы, якую не хочацца назы-ваць. Але ў мяне хочацца на вось-мым месяцы цяжарнасці, на-дзесьцеся... А тут што ні вечар, выклікаюць па трыдзець. Та забілі, там абрававалі... Вось знік чалавек на тэрыторыі рынка. Дарчы, актывіст БНФ. Нейкае ўсеагульнае вар'яцтва. Раней, пры СССР, такога не было ў прычыны, павясе.

— Ну вядома, — з'едліва а-гукнулася Зоя. — Мітнінгі і дэ-манстрацыі былі толькі дазволе-ня, а міліцыя са спецыялі-заванай байдзтва і злодзей, а не палаявалі на жанчын і падлеткаў з нацыянальным сімвалам.

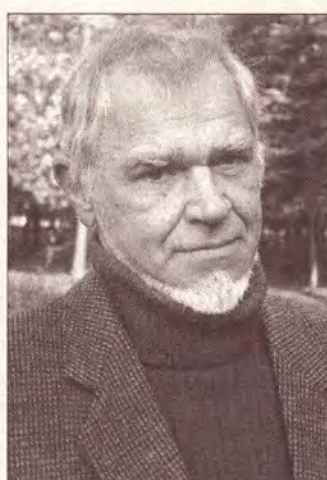
— Ну, гэтым сапраўды зай-малася толькі "кантора", як вы заўважылі. Але эфектыўна, — следчы неск апраўдзіў момант, калі Зоя гатовая была ўсхапіцца і выбегчы, грукнуўшы дзяржава.

— Дык не з "канторы" я, па-першае. Па-другое, не трэба ўсіх калі нацыянальна-сімвала пастала, быць афіцыйна дзяр-жаўнай?

Зірнуўшы на галзінік, Зоя здзіўлялася: да канца абедзеннага перапынку ажно сем мінут. Можа яшчэ не спазнілася на працу, калі трайлібуса не будзе прапаўнуны. Яна цяпер стане жыць па-іншаму. Для яе ўвогуле пачалася новая эпоха. А першае, што зробіць пасля працы, — пойдзе ў царку, не, лепей у касцёл. У Чырвоную. Ці да ўня-таў. Ціха пастаць ля абразоў. Малітва яе будзе прасцейшая: "Божа, Ты добры і ўсемагутны. Дапамажы, Божа, людзям стаць мудрымі і не такімі бізлітэ-мі адзін да аднаго. Бо стра-на на нараджае дзяцей для такога жорсткага і крывадушнага свету".

Спадзяюся, што ўласца арганіза-ваць канцэрт зорак беларускіх эстрады ў падтрымку бяздомных жывёл", — дадала І. Чаруюк.

Пінская грамадская арганіза-цыя "Абарона жывёл" аб'яд-ноўвае пакуль 20 чалавек. Па-водле слоў Ірыны Чаруюк, асноўная задача — стварэнне ў горадзе прытулку для беспры-тульных жывёл.

Ірыны раз хацелася плюнуць на ўсё і напісаць чалавечуюнікам у Расію. Ці зачыць войкам... Ці на-пісаць да страты пудыся.

Зоя працінула следчаму заяву, той працітаў, кінуў і прамовіў, усміхнуўшыся:

— Знарок свой з куртки па-куль схавайце. Ці мала што якое. На дэманстрацыі таксама раю не хадзіць. Словам, пажыўце ў спа-койным рэжыме. А то... Кгм... дараўніе, дзіця можа атрымацца з анаталі вазуціным характарам. Вашы ўражання — яго ўражання.

Зоя бліснула вачыма, узня-лася з табурэтка.

— А я хачу, — звонкім гола-сам выгукнула яна, — хачу, каб у новага пакалення беларусаў былі нарэшце характары годных людзей, змагароў. Хоціў ужо нашым бабам нараджаць халуды, — Зоя кінула і пайшла да дзя-рэзі.

— Чакайце, — сказаў след-чы, прыўзняўшыся. — Вось, трымайце...

— Што гэта? — Зоя ўзяла працігнутую паперку.

— Мой тэлефон. Хай у вас будзе. Хоць нічога пакуль не абіаю.

— Вядома, — сказала Зоя, — А вам я таксама не раю хадзіць на мітнінгі і ўчынаць палаяванні на дэманстрацыі. Лепей з жон-кай, пабачыце, для вашага дзіцяці лепей.

— Не ваша справа! — След-чы, пацярпаўшыся, ўсхапіўся за абзідэртага крэсла. — Ізізіе. Настаўніца, панімаеце, мне знайшлася.

Толькі зачыніўшы дзверы звонку, Зоя дастала маленькую хушчунку і, уткнуўшыся ў яе носам, дала волю сіязам. Дзя-журны міліцыянт паіраў раўна-душна. Прадзяўчыца за галы стужбы дзіцэ чалавечы.

Раптам успомніўшы словы следча пра цяжарнасць, Зоя ажно на момант задхнулася. Бохуна! Яна ўсё прыкідала, як адважліва стаць адзіночкай маці, а дзе ўжо распардзіўся. Зоя асіярожна сышла з крутова ганка пад нахаванымі позіркамі ці міліцыянтаў, ці то якіх спецыялістаў.

— Ізізіе. Настаўніца, панімаеце, мне знайшлася.

Толькі зачыніўшы дзверы звонку, Зоя дастала маленькую хушчунку і, уткнуўшыся ў яе носам, дала волю сіязам. Дзя-журны міліцыянт паіраў раўна-душна. Прадзяўчыца за галы стужбы дзіцэ чалавечы.

Раптам успомніўшы словы следча пра цяжарнасць, Зоя ажно на момант задхнулася. Бохуна! Яна ўсё прыкідала, як адважліва стаць адзіночкай маці, а дзе ўжо распардзіўся. Зоя асіярожна сышла з крутова ганка пад нахаванымі позіркамі ці міліцыянтаў, ці то якіх спецыялістаў.

— Ізізіе. Настаўніца, панімаеце, мне знайшлася.

Любоў, вартая жыцця

Сям'я Манькоўскіх выходзіць сям'яра дзяцей. Пяцёра сваіх і двое прыёмных...

"Раней мы з жонкай задумваліся, ці зможам забяспечыць усім неабходным хатня б'юда дзяцей, — гаворыць Валеры Манькоўскі. — Але ж мы разжалі так: пакуль у нас хапае сіл і здароўя, мы зможам клапаціцца аб усіх нашых дзецях, нават калі іх будзе больш за два".

Валеры Манькоўскі працуе прапарам. Яго жонка Таццяна — хатняя гаспадыня. У сям'і Манькоўскіх няма раздзялення на "сваіх" і "чужых" дзяцей. І родныя, і усыновленыя дзеці жывуць дружна. Маленькі Міша і Насця нават не ведаюць, што былі калісьці кінутыя роднымі бацькамі. Мішу усынавілі, калі яму споўніўся адзін год. На той момант у Манькоўскіх ужо было двое сваіх дзяцей. Валеры прынісла, што ў хуткім часе ў яго нарадзіцца сын Міша. Ён быў вельмі задаловены і чакаў яшчэ аднаго хлопца ў сям'ю. Але здарылася так, што жонка доўгі час не магла нарадзіць. Аднойчы яна праранавала мужу ўсё сваё жыццё. Калі яны прыйшлі выбіраць яе ў дзяціны прытулак, іх пазнамілі з маленькім хлопчыкам, якога звалі Міша... Манькоўскія адразу ж забралі дзіця. Вельмі жывы хлопчык з вылікімі блакітнымі вачкамі набыў нарэшце самае галоўнае ў жыцці — любоў і пішчоту бацькоў, якіх дагэтуль быў пазбавлены.

Насця адпавядала ў новай сям'і было крыху цяжэй. Калі яе ўзялі сям'я Манькоўскіх, дзючынны было 3,5 года. Спачатку паводзіла яна сябе даволі нервова: на чым не спала, разгублена хадзіла па кватэры. І гэта зразумела: новае месца, новыя людзі... Але ж у хуткім часе дзючынна прыстасавалася, прывыкла да ўсіх членаў сям'і, павесіла. Влікая радасцю

для бацькоў было тое, што Насця часта паўтарае па тэлефоне адну кароткую, але такую важную фразу: "Мяне тут любяць!". На момант усынаўлення ў Насці былі праблемы са зрокам. Цяпер ёй значна лепей: пасля некалькіх аперацый зрок уладася напэўна.

Дзеці Манькоўскіх вельмі добра стараюцца да сваёй прыёмнай сям'і і браціка. Толькі старэйшы сын, калі некалькі год таму ў кватэру прывялі незнаёмага дзіця, крыху спахмурнеў і нават сышоў з дому. На дзве гадзіны. Але пасля яму растлумачылі, што не трэба раўнаважыць, бо бацькі аднолькава любяць усіх сваіх дзяцей. З таго часу ніякіх праблем не ўзнікала. Старэйшы дзеці заўсёды дапамагаюць бацькам гаварыць малодшым. Цяпер Міша і Насця падраслі. Міша добра танцуе, у гэтым годзе ён пайшоў у музычную школу. Насця ўжо шэсць гадоў, наступнага восенню яна рыхтуецца пайсці ў школу.

"Наша жыццё зусім не ідэальнае, — заўважае Валеры Манькоўскі. — Часам мы сутыкаемся з рознымі праблемамі, але дзяціны мы іх настыхае вырашаць. Спачатку, што і надалей справы будуць ісці добра. Нам заўсёды дапамагае любоў, што пануе ў нашай сям'і. Менавіта любоў — самае галоўнае ў жыцці кожнага чалавека. І пакуль гэтая пацукі існуе, ёсць дзяціна чаго жыць..."

Вольга БЕЛАЯ.

СП-ТОРИМ ЭКС-000
КАБЕЛЬНО-ПРОВОДНИКОВАЯ ПРОДУКЦИЯ

Силовой: АВВГ, КГ, ААБ, АСБ, ААШ, АВВШ, ВВГ
Кабель с изоляцией из оптического волокна
Волоконно-оптический кабель связи
Контрольный телефонный
Провода установочные
Металлорукава

Лампы: ЛБ, ЛД, ЛБХДР, ЛОН
КИП для теплотехники, электротехники, электротехники

Тел.: 8-017/211-8881, 211-8043
264-2274, 211-8263

14
верасень

АУТОРАК
Уск. 6.40 Зах. 19.28
Даж. д. 12.48
Маладзкі ў 17.30

120 гадоў з дня нараджэння Ф. Абрамовіча (1884—1940), беларускага рэлігійнага і грамадскага дзеяча

Рекламу

не обязательно доставлять в редакцию, ее можно вместе с гарантийным письмом заказать по факсу:

(017) 206-69-04.

Для «миссис» вход воспрещен

24 сентября во Дворце Республики пройдет конкурс красавиц «Мисс Беларусь-2004». Сейчас в разгаре подготовительные мероприятия. На днях прошел последний отборочный тур (кастинг), в котором приняли участие 96 красавиц со всей Беларуси. А отобрать надо было 18 участниц.

Это был не просто кастинг, а игра без разума с чувствами и эмоциями. Ни одна девушка не допускала и мысли, что она не подойдет, например, из-за нестандартных параметров. Поначалу в воздухе витали амбиции, затем — обиды и разочарования. Если в начале кастинга была атмосфера оживленной самоуверенности, то к концу неосвоенная красота была в обиде на весь мир. Некоторым вообще не удалось попасть на кастинг. Например, приехавшие из Брестской области две девушки и их руководительница, организатор методического отдела, не попали на конкурс из-за того, что не приняли участия в предыдущем отборе. А на все их просьбы и уверения, что они лучшие, получили ответ: «Некрасивых девушек нет вообще, а этот конкурс — сугубо личный отбор». Девушка, получившая приз зрительских симпатий на конкурсе «Мисс Минск-2004», тоже не была допущена на кастинг. Из-за того, что отсутствовала в Минске во время первого отбора. Зато «Мисс Минск-2004» Ольга Куришко (на фото) прошла вне конкурсных отборов и пришла в школу красоты непосредственно к собеседованию. Она сразу привлекла к себе внимание: четыре года на баррикадах поднимала под контролем модельного агентства «Тамара» прошли не зря...

Сам отбор проходил в Национальной школе красоты под руководством и бдительным вниманием руководителя Национальной школы красоты Ольги Сежениковой. Кастинг состоял из нескольких «актов». Сначала 96 участниц небольшими группами выходили к жюри, представлялись и ожидали приговора. Второй акт — из лучших выбирали лучших. Акт третий — подтверждение анкетных данных и личное собеседование.

Плюс обязательный контроль паспортных данных: чтобы на конкурсе «Мисс Беларусь» случайно не попала какая-нибудь «миссис»...

Дарья ГАВРИЛОВА.

Вогненнае каханне

Кримінальная справа па факце замаху на забойства ў дачыненні да 21-гадовага жыхара вёскі Тамачова (Столінскі раён, Брэсцкая вобласць) распачата рэальнай пракураторай.

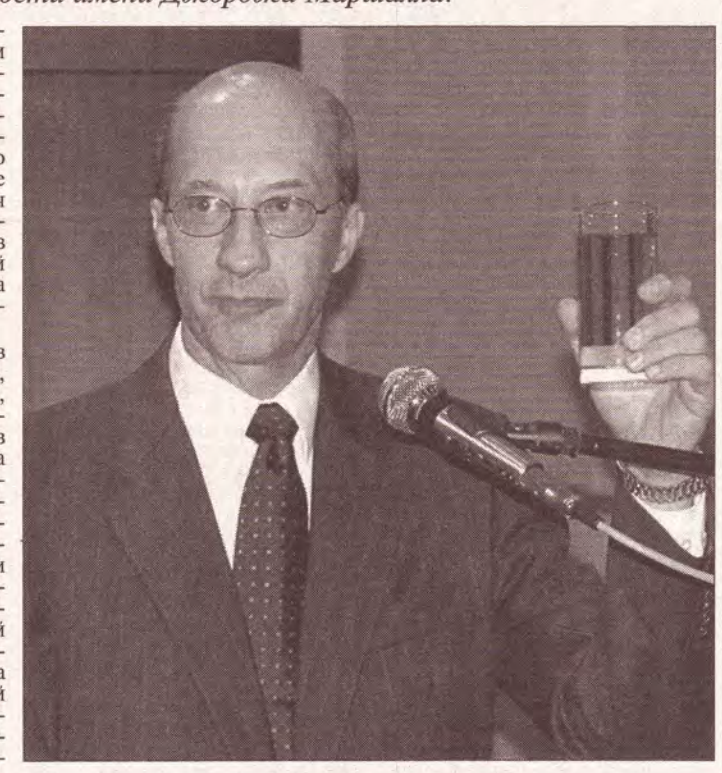
Як паведаміў беларускі ўпраўленні інфармацыі і грамадскіх сувязей МНС Беларусі, малады чалавек, будучы ў стане алкагольнага ап'янення, у сваім домі з рэзніцай заб'іў 17-гадовага суседзя, якая нідзе не працуе. Аб'явіў яе безімям і папаліў. Пацярпелыя з апёкамі змешчаны ў бальніцу. Падароны затрыманы.

Вячаслаў БУДКЕВІЧ.

«То, что мы предлагаем, не имеет денежного эквивалента...»

На днях в отеле «Минск» в ресторане «Седьмое небо» прошел традиционный ежегодный прием белорусских выпускников Европейского центра по изучению вопросов безопасности имени Джорджа Маршалла.

Европейский центр по изучению вопросов безопасности имени Джорджа Маршалла действует с 1993 года и является ведущим международным учебным заведением в области обороны и безопасности. За это время там прошли обучение более трех с половиной тысяч гражданских и военных специалистов из различных стран, в том числе — 90 представителей Беларуси (правда, из них на прием пришли лишь некоторые).

Директор центра имени Джорджа Маршалла Джон Роуз поднимает тост за дружбу и сотрудничество между странами и континентами.

Для справки: потребность в создании такой организации, как Центр имени Маршалла, стала очевидной после неудавшейся попытки путча в России в августе 1991 года. Именно тогда управление планирования и политических вопросов Европейского командования США разработало предложения по расширению контактов в области обороны и безопасности с новыми демократическими государствами Центральной, Восточной Европы и Евразии. Сегодня деятельность Центра направлена на создание более стабильной среды безопасности путем содействия развитию демократических институтов и сотрудничества в области обороны, активного мирного взаимодействия и укрепления долгосрочных партнерских отношений между странами Северной Америки, Европы и Евразии. Центр представляет гражданским и военным специалистам из различных стран возможность участия в научных проектах, конференциях, исследовательских программах. Студенты Центра изучают широкий спектр вопросов в области международных отношений и безопасности, проблемы борьбы с коррупцией и терроризмом, экономические проблемы оборонного сектора, различные аспекты деятельности Евросоюза и НАТО и многое другое.

«То, что мы предлагаем, не имеет денежного эквивалента», — отметил в своей речи директор Центра имени Маршалла бригадный генерал в отставке доктор Джон Роуз. — Это опыт, который наши слушатели не найдут больше нигде в мире. И этот опыт более ценен, чем все танки и все оружие в мире».

По словам доктора Роуза, в этом году более тысячи молодых людей снова смогут принять участие в трех международных программах Центра: 12-недельном семинаре для высшего руководства состава, программе для руководителей состава и лидеров, и курсе «Терроризм и вопросы безопасности». Дополнительную информацию о программах можно получить на сайте www.marshallcenter.org.

Жена полковника бизнесмена Анатолия Красовского Ирина Красовская, которая прошла обучение в Центре им. Маршалла, предложила руководству центра включить в свою программу новый курс — о диктаторах и основах демократии.

В ресторане были также зачитаны Чрезвычайный и Полномочный посол США Джордж Крол, представители немецкого посольства в Беларуси, военные атташе ряда государств, экс-министр обороны Павел Козловский, депутат Верховного Совета 12-го созыва Республики Беларусь Павел Зявель, председатель белорусской социал-демократической партии «Народная Грамада» Николай Статкевич.

Марина КОКТЫШ.

Конкурс «Настаўнік года — 2004»

З 15 па 28 верасня на базе Акадэміі паслядыпломнай адукацыі ў Мінску пройдзе фінал рэспубліканскага конкурсу «Настаўнік года — 2004».

У заключным этапе конкурсу возьме ўдзел 21 пераможца абласных і мінскага гарадскога конкурсу педагогічнага майстэрства. Мэта конкурсу — павышэнне прэстыжу педагогічнай прафесіі, стварэнне ўмоў для прафесійнай самарэалізацыі і самарэалізацыі асобы, а таксама вывучэнне талентаў, творчых педагогаў. Акрамя таго, правядзенне такога шырокамаштабнага мерапрыемства дапамагае распаўсюдзіць эфектыўны педагогічны вопыт і вопыт кіравання, вызначыць тэндэнцыі развіцця перадавой практыкі ў сістэме адукацыі.

Пераможцы і лаўрэаты конкурсу будуць вызначаны 28 верасня падчас суперфіналу. Плануецца, што найлепшы педагог атрымае ў падарунак аўтамабіль «Жыгулі». Усёго ў конкурсе ўзялі ўдзел тры тысячы педагогаў.

Вольга АСПЕНКА.

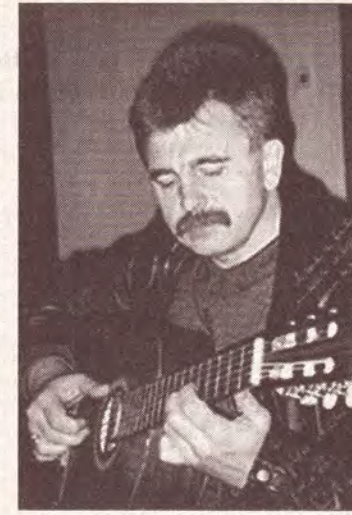
У Пінску адкрыўся байк-фестываль

Парадам байкераў, у якім узялі ўдзел каля 250 маташыкстаў адбыўся ў Пінску II Усебеларускі байк-фестываль. Мотаматары з васьмі гарадоў Беларусі, у тым ліку з Мінска, Брэста і Віцебска, спарбнічалі ў шматлікіх конкурсах. Культурная праграма фестывалю ўключала ў сябе выступленне рок-гуртоў, а таксама мясцовых танцавальных калектываў.

Алег СТАЦЭНЯ.

Шляхетны і прыкольны бард

Днямі ў Літаратурным музеі Янкі Купалы бард Алесь Камойкі сабраў аматараў сваёй творчасці на прэзентацыю ўласнай кнігі, якой ён даў назву «Наспалывана» (выдавецтва «Радзіма-плюс»). Мабыць, кожнага творцу, які шчырае на сцене, рана ці позна пачынае хваляваць тое, што някеска пакінуць пра сябе памяць не толькі ў магнітных стужках і тэлекадрах, але і ў друкаваным слове. Нездарма яшчэ ў сярэднявеччы класік нашай літаратуры Мікола Гусоўскі зрабіў эпіграфам да сваёй «Песні пра зубра» выслоўе «Словы злітаюць, напісанасе застэпаша».

«Наспалывана» — гэта вопыт філасофскай паэзіі ва «усходнім» стылі і, зразумела, песні. Сам аўтар, іранізуючы, называе сваю кнігу «калектыўным зборнікам», бо ў ёй маюцца адзін тэкст Рыгора Барадулліна. Алесь Камойкі сярэе з патрыярхальнай нашай паэзіяй. Больш таго — вершы Барадулліна ў спалучэнні з музыкай Камойкі сталі вядомымі рамасамі. Дарчы, Дзяляка Рыгор браў слова на прэзентацыі і характарызаваў свайго маладзёжнага калегу як шляхетнага і прыкольнага барда. Паэзія Камойкі, на ягоную думку, выгледна адпавядае ад папулярных сёння сярэд творчай моладзі эксперыменту са словам, калі тэкст не толькі пазбавіўся кропкаў і косак, але, на жаль, і сэнсу. На творчасць Алесі Камойкі ў свой час звярнуў увагу Васіль Быкаў.

Рыгор Барадуллін быў адзіным, хто прамаўляў на імпрэзе. Ці то

Пётра ВАСІЛЕЎСКИ.

ВЕЧНАЯ ТЭМА СВАЕ ЧУЖЫЯ ДЗЕЦІ

Бяздомныя дзеці — адвечная праблема любой дзяржавы, боль любога грамадства. Зазіраючы ў іх сумныя вочы, мы спачуем ім, але ж нават не здагадаемся, што адбываецца ў іх душах на самой справе. Яны часта не могуць зразумець, чым адрозніваюцца ад астатніх дзяцей і чаму жыццё пазбавіла іх бацькоўскай ласкі і цяплыні.

Такіх дзяцей у нашай краіне шмат. Пакінутыя зямлю, былы чачаюць, калі нехта чужы прытулак іх. Сумныя вочы і рэдкая ўсмішка разам з асіражлівасцю адлюстроўваюць надзею на матчынае шчасце...

Для дзяцей: На 1 снежня 2004 года ў Беларусі было зарэгістравана 11 995 дзяцей-сірот. З іх больш за 9 тысяч маюць хронічныя захворванні, інваліднасць, асаблівае псіхічнае развіццё. У асноўным гэтыя дзеці школьнага ўзросту. Агульная колькасць дзяцей-сірот у нашай краіне перавышае 32 тысячы.

У сям'і алексу і напачынае працягвае 12-гадовы дзіця, у прыватнасці, у 1906, у дзяцінах дамаў сямейнага тыту — 298, у сям'і ўсёнавіцкай — 9161, з таго ж жыццё 2579.

Закімаючы праблемы сённяшніх дзяцей, якія жадаюць усынавіць дзіця?

На гэтыя пытанні «Народнай волі» адказвае намеснік дырэктара Нацыянальнага цэнтру усынаўлення Валініна БОН-ДАВА.

Валініна Фёдаруна, што неабходна зрабіць, каб усынавіць дзіця?

— Бацькі павінны звярнуцца ў Цэнтр усынаўлення і прадставіць неабходныя для гэтага

дакументы: акт аб іх даходах, акт абследавання жыллёва-бытовых умоў, даведку аб сямейным стане, медыцынскую даведку, пашпарты, пасведчанне аб шлюбе, характарыстыку з месца працы. Бацькі павінны прайсці курс навучання тэрмінам сем месяцаў. Гэта абавязкова. Толькі пасля выканання бацькамі ўсіх гэтых умоў усынаўленне становіцца магчымым.

— Як сярэці ўзрост бацькоў, якія хочуць падарыць дзіця сапраўднаму сям'ю?

— Калі гэта адзінокая маці, то ўзрост яе вагаецца ад 28 да 35 гадоў. Калі гаварыць аб поўных сям'ях, то бацькам можа быць з 40 гадоў. Наш закон не рэгулюе ўзроставую планку, але ж мы старымся кантраліраваць гэты працэс. Калі маюць зусім маленёк, мы імкнемся ўладкаваць яго ў маладзёжную сям'ю.

— Ці з'явіцца, што ўсынаўляюць апазу некалькі дзяцей?

— Так. Часцей за ўсё гэта адбываецца, калі дзеці звязаны паміж сабой кроўнымі сувязямі. Напрыклад, не так даўно італьянцы запрасілі да сябе дзіцячыню. Праз некаторы час яны вырашылі яе ўладкаваць. Мы паведамілі ім аб тым, што ў прытулку знаходзіцца і не брат і прапана-

валі забраць і яго. Яны згадзіліся.

— А бывае, што дзеці вяртаюцца ў прытулак?

— Такія выпадкі даволі рэдкія. У гэтым годзе іх усяго было. Звычайна таксама адбываецца, калі паміж дзіцём і яго новай сям'ёй не складаюцца адносіны, калі усынаўленыя дзеці пачынаюць піць, крадзі ці карыстацца наркотыкамі... Бывае, што дзеці моцна захворваюць і бацькі проста адмаўляюцца ад іх...

— Чым адрозніваюцца працэсы усынаўлення дзяцей беларусамі і інашчэжэнцамі?

— Усынаўленне беларускіх дзяцей інашчэжэнцамі арганізавана з дапамогай замежных агенстваў ці асабістых. У іх таксама вельмі жорсткія і высокія прапарыяваны. Да таго ж мы атрымліваем ад кожнага замежнага дзяржавы гарантыю на ўезд дзіцяці. Замежныя агенствы даюць раз у год на працягу трох гадоў выслаўку нам справздаваць аб тым, як адчуваюць сябе нашы дзеці. Так што мы наглядваем за імі нават за мяжой. Дарчы, часцей за ўсё з мэтай усынаўлення да нас прыежджаюць італьянцы, немцы, бельгіяны.

Вольга БЕЛАЯ.

Вторник, 14 сентября

БТ
07.00, 08.00, 09.00, 10.00, 11.00, 12.00, 14.00, 15.00, 17.00, 18.00. Новости.
07.05, 07.35, 08.10, 08.35 "Доброе утро, Беларусь".
07.30, 08.30, 20.00 "Деловая жизнь".
09.05 Новичок митрополита Филарета на начало церковного года.
09.15, 20.05 "Возвращение Мухомора".
10.05 "Земельный вопрос".
10.30 "Путешествиями холодных морей". Док.сериал.
11.05, 18.15 "Богатые и знаменитые".
12.10 "Подружка осень". Мелодрама.

14.05 "Пингвин". Мультфильм.
14.05 "Иосиф Кобзон — патристический формат". Видеопрограмм АТН.
14.15 "Время спорта".
14.45 "Между нами".
15.15 "Команда SOS". Сериал.
16.05 "5х5".
17.05 "Путь оликов и лаванды". Сериал.
17.30 "Шпилика".
19.05 "Арсенал".
19.35 "Основная версия".
21.00 "Панорама".
21.40 Футбол. Лига чемпионов. Матч тура. Прямая трансляция.
23.40 "Витёбск — мой город родной". Концерт.
00.20 Футбол. Лига чемпионов. Обзор игрового дня.

ОНТ
Внимание! В Бресте и Брестской области с 09.05 до 16.50 — техническая профилактика.
07.00, 07.30, 08.00, 08.30, 09.00, 18.00, 20.30, 23.10 "Наши новости".
07.05 "Наше утро".
09.05, 19.05 "Клон". Сериал.
09.55 "Дисней-клуб".
15.55 "Женщины в любви". Сериал.
16.50 "Пять вечеров".
18.10 "Дом". Реалити-шоу.

РОССИЯ
07.45, 17.50 "Марш Турецкого". Сериал.
08.45, 16.50 "Ундина-2. На гребне волны". Сериал.
09.45, 18.50 "Вести. Деловая часть".
10.00, 16.00, 19.00 "Вести".
10.30, 19.30 "Местное время. Вести — Москва".
10.50 "Бедная Настя". Сериал.
11.50 "Что хочет женщина".
12.20 "Кулаги и партнеры".
19.50 "Спокойной ночи, малыши!".
19.55 "Красная капелла". Сериал.
22.00 "Вести".
22.20 "Репетиция. Апокалипсиса. Тотальный полигон". Док.фильм.
23.25 "Фотография Клар". Мелодрама.

ЛАД
06.30 EURONEWS.
08.00, 14.00, 20.45 Новости.
08.10 "Вкусное утро".
08.25 "Культура".
09.05 "Культура".
09.40, 17.55 "Шестеро неугоми". Сериал.
10.40, 15.40 Мультфильмы.
10.55, 18.55 "За кулисами". Сериал.
11.45 "Обычный необычный день".

НТВ
09.00, 15.00, 18.00 "Сегодня".
09.15 "Преступление в стиле модерна".
09.55 "Стресс".
10.55, 18.40 "Улицы разбитых фонарей-6". Сериал.
15.20 "Принцип домино". Ток-шоу.
16.25 "Таксист". Сериал.
17.35 "Криминальная Россия".
19.50 "Место под солнцем". Сериал.
21.00 "Страна и мир".

СТВ-РЕНТВ
06.20, 18.00 "Минщина. Люди, события, факты".
06.35 "Рыцари-забияки". Мультсериал.
07.00 "Кот по имени Ик". Мультсериал.
07.30, 13.30, 16.30, 19.30, 22.45 "24 часа".
07.50, 20.00 "СВ-спорт".
08.10, 23.30 "Технология".
08.20 "Столичный футбол".
09.00, 16.00 Мультфильм.
09.25 "Гаттака". Худ.фильм.
11.10 "Дикая планета".
12.00 "Час суда".
12.55 "Пока горит свеча".
13.50, 18.30 "Провинциалы". Сериал.
14.45 "ОБЖ, или Объект неуправляем". Сериал.
15.35 "Маска". Мультсериал.
16.10 "Кадровый вопрос".
16.50 "Турпоход".
17.00 "Медик". Сериал.
18.15 "Телеафиша".
20.10 "Тема дня".
20.20 "Добрый вечер, малыши".
20.35 "Закон и криминал".
20.55 "Громовое сердце". Триллер.
23.10 "Горный рефлекс".
23.40 "Игровой рефлекс".
23.50 "Секретные материалы". Сериал.
00.35 "Новости СНГ".

8-й КАНАЛ
07.00, 16.45 "Старая крепость". Сериал.
08.10, 17.50, 21.00 "Телемагазин".
08.15 Мультфильм.
09.40, 19.50 "Горек". Сериал.
10.30, 21.10 "Невидимый горизонт".
10.30, 21.10 "Мультипарод" от "Бюргера".
16.30 "Такси". Боевик.
18.00 "Такси". Боевик.
19.45 "Атомик Фильм" и "К-видео" представляют...
20.40 "К-видео" — "Топ-8".
20.45 "Вечерница".

Оборудование для ПРАЧЕЧНЫХ и ХИМЧИСТОК

КОМПРЕССОРЫ
воздушные, газодувки, пневмооборудование, запчасты, пневмофильмы, воздухоохладители

ТЕПЛОБЕОБМЕННИКИ пластинчатые, КТП, КРАНЫ ДРОВОКОЛЫ

Для покраски: агрегаты ФИННИШ, ВАГНЕР краскораспылители, запчасты

РЕМОНТИРУЕМ, обслуживаем оборудование прачечных и химчисток

Тел: (8-0172) 31-42-69, 69-38-11
Тел/ф (8-0172) 68-62-21

Адрес редакций:
220030, Минск, вул.Энгельса, 34а.
Прийёмная: (017) 206-68-71.
Тэл./факс рекламная аддзела: 206-69-04.
E-mail: nv@promedia.by
<http://nv.promedia.by>

Індэкс 63222.

Заснавальнік і галоўны рэдактар Іосіф СЯРЭДЗІЧ

У сувязі з адсутнасцю магчымасці распаўсюдзіць матэрыялы не рэцэнзую і не вяртае, права ўступлення ў перапіску падае за сабой. За інфармацыю, размешчаную ў рэкламных аб'явах, радыцыя не адказвае. Матэрыялы распаўсюджваюцца ў адпаведнасці з умовамі аўтарскага права. Паслядняя аб'ява ў перапісцы распаўсюджана ў выданні №246 ад 10 кастрычніка 1996 г. (паслядзьяе аб'ява ў перапісцы распаўсюджана ў выданні №224 ад 6 сакавіка 2000 г.). Нумар газеты адпавядае дыяпазону адраснаму на ААТ «Красная зорка», 220073, г.Мінск, 1-ы Зарадны аўтамак, 3. Падпісаны ў друку ў 15.00. Аб'ём 2 друку. аркушы. Тираж: 27 570 экз. Заказ № 731.